

MEMO van college aan de raad

datum : 12 maart 2013
aan : Gemeenteraad
van : College
onderwerp : tegemoetkoming invalidenparkeerkaart
Portefeuillehouder : Jan Mesu
Inlichtingen bij : Eline van Braak

Aanleiding

- De memo wordt opgesteld als antwoord op een toezegging 2012/18 in commissie van 18 december 2012 door Cees Roem

Kernboodschap

Toezegging: Nagaan op welke wijze lagere inkomens tegemoet gekomen kunnen worden in de kosten van de invalidenparkeerkaart.

Antwoord: Inwoners met een laag inkomen kunnen gebruik maken van de regeling 'Chronisch zieken, gehandicapten en ouderen' uit ons minimabeleid

Inwoners van Bergen met een handicap en/of een chronische ziekte die een inkomen tot 110% van de bijstandsnorm hebben, kunnen aanspraak maken op de regeling 'Chronisch zieken, gehandicapten en ouderen'. Dit is een *categoriale* regeling in ons minimabeleid. Dat wil zeggen dat iedereen die onder de doelgroep valt recht heeft op deze verstrekking, er hoeven geen nota's te worden ingeleverd. De verstrekking bedraagt 250 euro per kalenderjaar per huishouden en is bedoeld voor noodzakelijke kosten die worden veroorzaakt door de handicap of chronische ziekte, zoals een parkeerkaart. Ook ouders (die binnen de doelgroep vallen) met een gehandicapt kind kunnen deze verstrekking aanvragen.

Bijlagen

- Paragraaf 2.3 Minimabeleid Bergen: Categoriale bijzondere bijstand voor chronisch zieken, gehandicapten en ouderen

Bijlage

2.3 Categoriele bijzondere bijstand voor chronisch zieken, gehandicapten en ouderen

Inleiding

Er kan categoriele bijzondere bijstand worden verleend aan een persoon die behoort tot een categorie chronisch zieken of gehandicapten en die als gevolg van de chronische ziekte of handicap extra kosten maakt. Hieronder vallen ook personen met een ten laste komend kind dat chronisch ziek of gehandicapt is. Daar waar deze kinderen chronisch ziek of gehandicapt zijn, wordt de categoriele bijzondere bijstand verstrekt aan de ouder. Het is immers de ouder die zich als gevolg van de zorg voor het kind in de bijzondere omstandigheden bevindt die leiden tot noodzakelijke kosten van het bestaan waarin de algemene bijstand niet voorziet en die de aanwezige draagkracht te boven gaan.

Het ministerie van SZW heeft in februari 2004 een handreiking opgesteld waarin suggesties worden gedaan voor het afbakenen van de doelgroep en het vaststellen van de hoogte van de bijdrage. Voor wat betreft het bepalen van de doelgroep zou – mede omwille van praktische uitvoerbaarheid – uitgegaan kunnen worden van doelgroepen waarvoor al (medische) indicaties zijn gemaakt. Uit onderzoek is gebleken dat de volgende indicaties de meest voorspellende waarde hebben voor de hoogte van de ziektegerelateerde uitgaven:

- arbeidsongeschiktheid 80 tot 100%;
- langdurige thuiszorg;
- hulpmiddelen voor wonen/werk, hulpmiddelen voor vervoer, rolstoel / hulpmiddelen voor het lopen.

In de lijn van de handreiking van het ministerie van SZW heeft het college in 2006 deze doelgroepomschrijving gehanteerd en de doelgroep zelf verder uitgebreid (o.g.v. artikel 35 lid 3 WWB) met de 65 plussers.

Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg)

Sinds 1-1-2009 geldt de Wtcg. Wie chronisch ziek of gehandicapt is, heeft vaak extra kosten. De Wtcg regelt wie hiervoor een compensatie van de overheid krijgt en op welke wijze dat gebeurt. De Wtcg vervangt de regeling buitengewone uitgaven bij de aangifte inkomstenbelasting.

De Wtcg kent:

- een algemene tegemoetkoming, welke jaarlijks automatisch wordt uitbetaald door het CAK;
- een korting op de eigen bijdrage AWBZ-zorg of Wmo;
- een nieuwe fiscale regeling voor specifieke zorgkosten;
- een compensatie voor ouderen (65-plussers) en
- een compensatie voor arbeidsongeschikten, welke jaarlijks door het UWV wordt uitgekeerd.

Daarnaast mag het college op grond van artikel 35 lid 4 WWB categoriele bijzondere bijstand verstrekken aan de doelgroep chronisch zieken en gehandicapten. Met deze beleidsregel maakt het college gebruik van deze bevoegdheid.

Doelgroep

De doelgroep is daarmee als volgt vastgesteld:

1. Personen die 65 jaar of ouder zijn, of;
2. Personen die chronisch ziek en/of gehandicapt zijn. Dit kan blijken uit:
 - Verklaring van een arts waarmee wordt aangetoond dat iemand chronisch ziek of gehandicapt is (zie hiervoor ook het kopje 'Wat wordt verstaan onder een chronische ziekte');

- Personen die een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangen ter hoogte van de arbeidsongeschiktheidsklasse 80 – 100% of;
- Personen die langdurig gebruik maken van een vorm van thuiszorg en/of WMO hulp bij het huishouden of;
- Personen die in principe een indicatie voor thuiszorg en/of hulp bij het huishouden hebben, maar niet daadwerkelijk thuiszorg en/of hulp bij het huishouden krijgen omdat er een gezonde partner of inwonend kind is of omdat zij zo lang mogelijk zelfstandig willen blijven functioneren of;
- Personen die een voorziening o.g.v. de Wmo ontvangen voor wonen/werken, hulpmiddelen voor vervoer, rolstoel / hulpmiddelen voor het lopen of;
- Personen die een bijstandsuitkering ontvangen en vanwege een chronische ziekte of handicap 12 maanden of langer volledig vrijgesteld van de arbeidsplicht zijn (hieraan ligt een medisch advies/belastbaarheidsonderzoek ten grondslag).

Wat wordt verstaan onder 'personen die langdurig gebruik maken van een vorm van thuiszorg'?

- Hulp bij het huishouden vanuit de Wmo: minimaal één uur hulp per week voor minstens 26 weken (periodes mogen bij elkaar opgeteld worden).
- Landurige Awbz zorg: minstens 26 weken lang minimaal één uur per week AWBZ-zorg of minimaal één etmaal per week verblijf in een AWBZ-instelling.

Hiermee wordt qua definitie aansluiting gezocht bij de regeling Wtcg.

Wat wordt verstaan onder chronische ziekte¹?

Handicaps en chronische ziekten kunnen fysiek, verstandelijk of psychisch van aard zijn. In de literatuur, wetenschappelijk onderzoek en wetten zijn uiteenlopende definities te vinden van chronische ziekte en handicap. Duur, ernst en verloop zijn punten die vaak in de definities zijn opgenomen.

Als voorbeelden van chronische ziekten/aandoeningen kunnen worden genoemd: kanker, cystische fibrose, aandoeningen van de alveesklier, COPD, astma, hart- en nieraandoeningen, Parkinson, ernstige letsels, reuma, spierziekten, lymfoedeem, spierziekten, MS, reumatoïde artritis, epilepsie, de ziekte van Crohn, transplantatie, aandoeningen van hersenen of ruggenmerg, hiv/aids, groeistoornissen, psychische aandoeningen, diabetes, lever- en darmziekten, migraine, hemofilie, spierdystrofie.

Voorwaarden

De voorwaarden waaraan een cliënt / het gezin moet voldoen om in aanmerking te komen voor deze regeling zijn:

- De aanvraag is schriftelijk ingediend;
- De cliënt, zijn partner of minderjarig kind behoort tot de doelgroep van de regeling;
- Het gezamenlijk (huishoud)inkomen is niet hoger dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm;
- Het gezamenlijk vermogen is niet hoger dan de van toepassing zijnde bedragen, genoemd in artikel 34 lid 3 van de WWB;
- Er wordt voldaan aan de overige voorwaarden (als geen uitsluitingsgronden, voorliggende voorzieningen, domicilie, etc.) voor het recht op bijstand conform de WWB

Hoe hoog is de bijdrage?

De bijdrage bedraagt per kalenderjaar € 250,00 per huishouden.

¹ Overgenomen uit folder 'De Wtcg wat hebt u er mee?' (ministerie VWS febr. 2010)

Welke kosten vallen onder deze regeling²?

Hierbij gaat het vaak om verborgen (meer)kosten. Voorbeelden zijn:

- hogere telefoonkosten- en portiekosten i.v.m. het regelen van aangelegenheden rondom de beperking of ziekte;
- extra kosten i.v.m. voedingsmiddelen;
- extra kledingslijtage;
- extra kosten i.v.m. energieverbruik;
- verhoogd (risico)premies;
- extra kosten i.v.m. klusjes om rondom het huis;
- bloementje mantelzorg;
- lidmaatschapskosten van belangenverenigingen en/of patiëntenorganisaties.

² Overgenomen uit Handreiking voor de verlening van bijzondere bijstand aan chronisch zieken, gehandicapten en ouderen (ministerie SWZ 2004)